

Farní

zpravodaj

1 / 2025

Farnost Štramberk

Půst jako prostředek lásky k bližním

Každoročně, na Popeleční středu, přistupujeme ke knězi, abychom přijali na čelo kříž z popele – znamená pokání. Abychom si uvědomili a pocítili svoji lidskou omezenost a vědomě Bohu přitakali: „*ano, jsme si vědomi své lidské pomíjivosti.*“ Toto znamená popel je velmi výstižné a výmluvné, dobře se o něm káže. Chci však začít dnešní postní úvahu o tom, co je to půst a jakou hraje postní praxe důležitou úlohu v našem životě. Postní kázání se totiž zpravidla omezí jen na vymezení postního řádu, na jakési odkud až kam, kdy a kolik. Postní řád je ovšem pomůcka a nelze jej povyšovat nad zákon. Půst není o tom, že v pátek nejím maso ani o tom, že dvakrát za rok držím tzv. přísný půst, tedy půst zdrženlivosti a újmy. Půst je úkon duchovní a co víc, úkon lásky k Bohu a člověku.

Na začátek si řekněme něco o historii postu.

S vědomým, dobrovolným postem se setkáváme snad ve všech kulturách a vždy je chápán jako příprava a prostředek k dosažení něčeho. Známe půst jako přípravu na zkoušku dospělosti, jako přípravu zápasníka před zápasem, stejně jako vojska před bitvou, krále před korunováním, manželů před svatbou.

Křesťanství tedy půst rozhodně nevynalezlo, ale pouze převzalo praxi židovství a názory řecko-římského světa, které ovšem naplnilo svým obsahem. Ze **Starého zákona** známe půst jako záležitost rituální, kterou farizeové proměnili na řadu, až nesmyslných příkazů a zákazů.

Novou postní praxí přináší Kristus a je za to zákoníky kritizován, že je „žrout a pijan“. Víme z **Nového zákona**, že Ježíš se sám po 40 dní postil na poušti, kdy se připravoval na zahájení své veřejné činnosti. I jeho učedníci jsou Židy napadáni, že se nepostí, a známe Kristovu odpověď: „*Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou dny, kdy bude od nich Ženich vzat: potom se budou postit*“. A učedníci se skutečně po jeho odchodu postí – a svým postem **očekávají Pána**. Tak dostává půst nový smysl, možno říci **eschatologický**. Postem křesťané vyjadřují, že tu spása ještě není natolik přítomna, aby jí byli zcela prodchnuti. Ve svém postu se vzpínají k této spáse, aby byli stále více naplňováni tou radostí, kterou pro ně znamená příchod Kristův, radostí ze svatby, kterou s nimi oslaví jejich božský Ženich.

O postu prvních křesťanů mluví **Skutky apoštolské** – společenství místní církve se postilo před vysláním Pavla a Barnabáše. Půst byl přípravou ke vzkládání rukou a před pověřením kazatelskou službou.

Křesťané prvních století se postili při přípravě na křest. Půst je měl připravit na to, co na nich chtěl ve křtu vykonat Bůh. Za zmínku stojí, že v prvokřesťanském společenství nebyl půst věcí soukromou, ale byl praktikován společně a souvisel s liturgií. Postní dny pak byly dobou větší bdělosti pro Boha a byly ukončovány společnou modlitbou nebo eucharistickým shromážděním. Tak měl půst i význam i pro to, aby spojoval křesťany v jedno společenství.

Rozvoj postní praxe v církvi přinesly **mnišské komunity**. Staví na jim blízké antické filosofii, která očekává od postu očistu ducha, vnitřní spokojenost, svobodu a štěstí. U stoiků byla jednoduchá životospráva tréninkem k vnitřnímu osvobození, k životu podle zdravého rozumu, k "přemožení afektů, které stojí v cestě rozumnému chování". V tradici antických filosofických škol zdůrazňují Církevní Otcové kladné účinky postu na tělo i duši. Tak např. **sv. Jan Zlatoústý** mluví v jednom svém kázání o "léku postu" který vymyslel náš "vlídný Panovník, jako láskyplný Otec": „*Protože se člověk od přirozenosti rád oddává rozkoši*

a nedovede přitom zachovat míru, musí se vždy znovu a znovu postit, aby se vnitřně uvolnil od přehnaných starostí o věci tohoto světa a aby se mohl lépe věnovat věcem duchovním.“

Sv. Cassián si myslí, že „množství pokrmů otupuje srdce“, píše: *„když duch ztuční zároveň s tělem, poskytuje nebezpečnou látku k roznícení hříchů“*. Vidíme, že starým mnichům byla známa úzká souvislost mezi duší a tělem. *Ztuční-li tělo, ztuční a otupí se i duše. Mnoho jídla umenšuje duchovní bdělost člověka.* Tedy poznatek dnešní psychologie o tom, že tělesné a duševní zdraví tvoří jednotu, byl důvěrně znám už starokřesťanským mnichům.

Sv. Atanáš zcela zřetelně chápe jednotu těla a duše, říká: *„Chci-li mít zdravé tělo, musím se starat o dobré myšlenky.* A naopak: *nemohu očekávat žádnou zvláštní jasnost svého ducha, budu-li přecpávat jídlem své tělo“*.

Sv. Basil Veliký rozvádí ve svých kázáních účinnost postu proti hříchům a píše, že z tohoto léku bychom se měli radovat, a proto bychom se měli postit s veselou tváří: *„Tak hraje většina lidí ve svém životě jako na jevišti divadlo; v srdci jsou totiž naladěni jinak, než za jaké se před veřejností vydávají. Neznetvořuj si tedy obličej! Buď takový, jaký jsi! Netvař se mrzutě a ponuře, abys tak dosáhl věhlasu askety! Vytroubený dobrý skutek nic neprospívá a půst stavěný na odiv nepřináší žádný zisk! Čím se chlubíme, to nepřinese plod pro budoucí život, ale končí chválou lidí. Radostně tedy spěchej k daru postu!“*

Dalším, neméně významným plodem postu je u církevních Otců **mír**. **Sv. Petr Chryzolog** praví: *„Půst je pokoj těla.“* I **sv. Jan Klimak** připisuje postu podobné účinky: *„Půst staví hráze proudu řeči, konejší neklid, chrání poslušnost, klidní spánek, uzdravuje těla a uspokojuje duše.“*

Závěrem k postní praxi starověku si tedy zopakujme, že nikdy nechápal půst samoúčelně, ale vždy jako spojení těla a duše, jako prostředek k uzdravení celého člověka. *„Žije-li člověk správně, slyší-li správně hlas svého těla i ducha, pak žije též zdravě.“* Proto není půst nikdy jen

nějakou čistě vnější kázní, nějakým naším dílem, kterým bychom se mohli před Bohem blýsknout, ale vždycky cvičením, které vede k proměně a uzdravení celého člověka. Tělesný půst musí být provázen postem ducha; nebo lépe řečeno: správně chápaný půst těla je vždy také postem ducha.

Vrcholným projevem ducha je **modlitba**. A modlitba k postu neodmyslitelně patří, co víc, má k němu vnitřní vztah. Jistým omylem dnešní doby je názor, že modlitba, jako rozmluva s Bohem, je čistě duchovní úkon. Staří mniši však modlitbu považovali za úkon, kterého se zúčastní tělo i duše. (Projevuje se to i v modlitebních gestech.) Člověk se k Bohu nemodlí jen v hlavě a hlavou, nýbrž celým svým tělem. A jako k modlitbě náleží modlitební gesta a úkony, stejně k ní náleží i půst. **Půst zintenzivňuje modlitbu!** Písmo sv. nás vyzývá, abychom se „*modlili celým svým srdcem*“. Chci-li se opravdu modlit z celého srdce, pak se má modlitba musí projevovat i tělesně. **Půst je modlitba tělem!** Je naléhavým křikem těla k Bohu!

(Vrcholným příkladem sepětí postu a modlitby je vztah křesťanů k Eucharistii. Dřívější praxe zachovávaní delší lačnosti před sv. přijímáním mu také dala více vyniknout. Postem se zřikáme své základní potřeby jídla a pití. V Eucharistii však jídlo a pití oslavujeme. Právě to, co si člověk v postu odřiká, se v Eucharistii stává nejniternějším úkonem vztahu s Bohem. Dary chleba a vína se proměňují v Kristovo Tělo a Krev, jsou proměňováním zduchovněny a posvěceny, a jejich přijímáním se člověk s Bohem sjednocuje.)

V Mk evangeliu se Kristovi učedníci ptají svého Mistra, proč byli neúspěšní při modlitbách za uzdravení některých posedlých lidí.

Ježíš odpovídá, že uzdravení určitých nemocí je možné **jen modlitbou a postem**. Stejně tak, jako na vyléčení mnohých nemocí nepomůže jen a jen podaný medikament, stejně nepomůže se za nemocné jen modlit. Teprve modlitba spojená s postem má tak radikální účinek. Vždyť postem se sjednocujeme s člověkem, za něhož se modlíme. Stáváme se milosrdnými. Řecký výraz pro „být milosrdný“ (*splagchnizo*) znamená

„nechat se pohnout až do vnitřností“. "Vnitřnosti" jsou místem, kde sídlí naše nejvnitřnější a nejsilnější citová hnutí. *(Při postu si neucpávám "vnitřnosti" jídlem a neuzavírám se tak do necitelnosti vůči druhým, ale jsem k nim otevřený a solidární, vpouštím je do nejzranitelnější části mé bytosti.)*

Opravdový půst není tedy záležitostí těla, ani jen duše, nýbrž i **srdce**. **Půst vede k milosrdenství**. K lásce k bližnímu. Dobře postit se nemohu tehdy, je-li moje pozornost obrácena jen k sobě samému. Je-li mi můj půst, moje postní úsilí přednější, než bliženská láska. To by totiž znamenalo, že mi na srdci leží jen vlastní zdokonalení, že půst je pro mě **jen výkonem**, jímž chci sobě a druhým dokázat svou hodnotu. Opravdová láska k bližním, milosrdenství, však především odvrací můj pohled od sebe sama k bližnímu. Půst se tak může a má stát **prostředkem lásky k bližním**. Už v **Pastýři Hermově** (asi 150 po Kr.) se praví: *„V postu máš být jen o chlebu a vodě. Pak spočítej výlohy, které bys vydal v den, kdy bys jedl a pil normálně; dej obnos nějaké vdově, sirotku nebo někomu potřebnému. Zřekni se tak něčeho, aby z toho mohl mít užitek někdo jiný, nasytil se a modlil se za tebe k Pánu.“*

Křesťanský půst souvisí vedle modlitby také vždy s **almužnou**. Tuto trojici najdeme už v Židovství a Ježíš ji přebírá do svého Horského kázání. Dodává ovšem, že má cenu pouze tehdy, kdy není konána okatě, před lidmi, ale ve skrytosti. *„A Tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“* (Mt 6,4). Jinými slovy, konáme-li skutky zbožnosti: modlitbu, půst a almužnu před lidmi s úmyslem sklidit obdiv a chválu, pak ztrácejí úplně svou cenu. Pak jimi totiž nepřekračujeme sebe sama, své ego, ale pouze přesouváme svou touhu po sebeuplatnění, moci a uznání na jinou úroveň, a Boha i zbožnost zneužíváme. Askezi však tím jen překrucujeme, vždyť jejím cílem je přece právě naše prostupnost pro Boha; výchova k čistotě srdce, k bdělému stavu a autentickému životu v Boží přítomnosti.

Postní praxi církve jsem až dosud ukazoval na zkušenostech starých církevních otců. Co však půst dnes, v **dnešní době**? V době, v níž se člověk důsledně vyhýbá všemu obtížnému, náročnému, nekonzumnímu? V době heroických pracovních výkonů, enormní psychické zátěže a stresů? Možná bych mezi vámi těžko hledal např. ženu, která nevyzkoušela nějakou tu zaručenou redukční dietu. Touha dobře vypadat, být šik, nebo šlang, zkrátka mít ty správné (a kdo a co to určuje?) rozměry, je velmi silná a pro příslib nějakého toho shozeného kila se jistě nejedna z vás trápila dietami. To však není půst v pravém slova smyslu – účelem není přiblížení se k Bohu, ale uspokojit svou představu o sobě. Stejně tak není skutečným postem vegetariánství, makrobiotika nebo jogínský jídelníček. Tyto stravovací excesy nemají rovněž nic společného s postem, s tímto vědomým úkonem zbožnosti. Neodvádí člověka od sebe k Bohu, ale naopak, moje **já**, hlídající tabulky kilojoulů, podíl cholesterolu, uhlohydrátů je **středem**, okolo něhož se všechno točí. Motivem pro půst není a nemůže být ani **strach** z nadbytečných kil nebo nezdravé výživy těch, kteří študují nové a nové knihy o zdravé výživě. Samozřejmě, že zdravá životospráva je pro nás důležitá, že je naší povinností snažit se o zdravou výživu a jí předcházet četným civilizačním chorobám, na druhé straně však jde o **zdravou míru**. Pokud se úzkostlivě soustředíme na péči o zcela zdravou a nezávadnou potravu a užíváme se úzkostí, abychom do sebe nenacpali nežádoucí a nezdravé poživatiny, jsme tímto strachem apriorně oslabeni. Jestliže se postíme jen ze strachu, že bychom mohli něco škodlivého sníst, pak nám půst neprospěje. Jsme sami sobě povinni zacházet s jídlem zodpovědně, když však vynakládáme příliš mnoho energie na výběr potravin, porušujeme rovnováhu. Zdravé a zbožné myšlenky nám prospějí více než starostlivé kroužení kolem sebe sama. Nadto si zahráváme s anorexií (a to je vážná psychická nemoc), která vzniká z odmítání sebe sama, své tělesnosti a pohlavnosti. Člověk odmítá své tělo takové, jaké je Bůh stvořil a hotovou tragédií je, pokud tuto svou vzpuru proti Bohu nábožensky motivujeme. To se pak kvůli Bohu obracíme proti Bohu. Při správném postu však nikdy nejde

o odmítání naší tělesnosti, nýbrž o přijetí vlastního těla, se všemi jeho požadavky. Půst má **spojuvat duši s tělem**, nikoli je proti sobě stavět.

Přehánění, sebeprojekce, nesprávná míra a nedorozumění se dokážou vkrást do každého dobrého úsilí, tedy i do postu. Můžeme se ale obrátit k zdravé církevní tradici a ptát se, jak ji naplňovat dnes. **Postní doba** je příležitostí pro duchovní obrácení, obrácení nejenom hlavou a vůlí, nýbrž i tělem. **40denní postní doba** je svým způsobem geniální řešení. Jednak ta čtyřicítka. To je číslo biblické, číslo symbolické (40 je číslo zkoušky, ale také proměny), ale má také význam pro naši tělesnost. Čtyřicet dní představuje tzv. **biorytmus**. Během něho se totiž v těle vymění všechny látky. Tato doba je zvlášť důležitá v životě ženy, která se stala matkou – nazývá se šestinedělí: z matky, která nosila dítě v sobě, stává se zase manželka a matka, která nosí dítě mimo sebe. (*I židovské očišťování ženy po porodu trvalo 40 dní – viz Hromnice, které ukončili rituální očištění ženy Panny Marie 40 dní po Kristově narození.*) Nabídka 40denního postu má velký význam pro naše tělo, ale i pro náš duševní život, když s postem změníme i svůj životní rytmus: pročistíme tak nejen tělo, ale i duši.

Křesťané před velkými svátky – před Velikonocemi a Vánocemi využívali těchto 40 dnů (advent také dřív trval šest neděl) **k proměně celého člověka**. Mělo to i své **praktické důvody** – před Adventem končila doba požitelnosti určitých pokrmů. Končil podzim a místo čerstvých potravin nastupovaly zásoby, které se nekazily, nebo se daly konzervovat. O martinské huse se spotřebovalo poslední maso a začala se jíst rostlinná strava, převážně obilniny a luštěniny. Všechno se vyměnilo. A stejně tak před postem. O Vánocích začaly zabíjačky, venku byla zima a tak maso dlouho vydrželo, a když už těch jitric, jelit a sádla bylo přece jenom na člověka dost, začal půst - a zase se úplně proměnil způsob stravování. Pak Velikonoce – a jen tak na okraj: víte, proč se o Velikonocích žehnaly pokrmy? Aby se lidé po tom postu nepřejídali. S požehnaným jídlem se těžko dělají vylomeniny. Naši předci to neměli sice takhle dieteticky spočítané, oni jednali na základě zkušeností. Všechny ty zvyky byly v souladu s přírodou, ale byly

pokřesťanštěné, produchovnělé, povýšené na posvátno. 40denní půst má svůj přirozený význam, ale nejde tady o dietetiku. Jde tu o duchovní úkon, o projev úcty a darování se Bohu. Nejtěžší věc, kterou mohu Bohu dát, je můj **čas**, kdy nemyslím na nic jiného, než na Boha. Čas, který vyšetříme tím, že se netočíme kolem jídla, že nečumíme zбайдharma na televizi, lze využít určitě smysluplněji než jej prospat. Měli bychom ušetřený čas využít k modlitbě a meditaci, ne jej zaplnit prací. Je skutečně těžké sednout si před Boha s prázdným žaludkem a dát se mu k dispozici. Pak ovšem půst skutečně cítím a snad i začnu tušit, jak skutečně před Bohem vypadám, zda jsem schopen se mu zcela odevzdat a nechat se naplnit jen jím samým.

Na závěr ještě o nebezpečích a úskalích postu.

Půst nelze chápat jako nějaké **sebetrestání** a to, že se postím, nesmí být ani trestem pro druhé. Písmo nás vybízí, abychom si při postu pomazali hlavu vonným olejem – jinak řečeno, abychom špatnou náladou, kyselostí, podrážděností, neradostností neznechucovali sebe, své okolí, ani Boha. Kdo se postí se ztuhlou, kyselou tváří, tomu zjevně užírá půst jeho vitalitu a dělá z něj tvrdého, nelaskavého, mnohdy nesnesitelného člověka. Což je pravý opak toho, čeho má být postem dosaženo a vůbec to člověku neprospívá.

Člověk má znát své hranice a možnosti a půst je ideálním prostředkem pro **poznání sebe sama**. Velkým nešvarem je udělat si drastické postní předsevzetí, které pochopitelně nejsme sto splnit. Pak nás naše selhání může přivést k nespokojenosti, zklamání a frustraci. Půst se nesmí stát bičem, nesmí nás uzavřít do nesnesitelných okovů. Naopak, má nás přivést k radostnému osvobození. K otevření se pro Boha, k bdělejšímu a vědomějšímu životu v Boží přítomnosti, k poctivosti vůči sobě samému. Zvolím-li si takové postní předsevzetí, které je nad mé možnosti, pak není hanbou ani hříchem, je upravit podle momentálních možností. Půst není žádným **neměnným tabu**, které by mne zlomilo. Měl bych k němu přistupovat ve **svobodě ducha a se ctností umírněnosti**. Půst je **prostředkem sebezpoznání**, je tréninkem, testováním sebe sama. Neúspěch by neměl vést ke zklamání,

k zuřivosti, agresí vůči sobě, když nejde všechno tak, jak jsem si představoval. Od své omezenosti, závislosti se mohu osvobodit jen tehdy, rozpoznám-li ji a dokážu-li ji přijmout. Selhání je vlastně ohromnou příležitostí dozvědět se víc o sobě samém. A také by mě mělo vést k větší laskavosti vůči druhým. Nebudu už je posuzovat tak tvrdě. Kdykoli se přistihnu při tom, že pozoruji druhé, jak se postí, jak jedí a budu-li v pokušení je opovržlivě posuzovat, pak jsem na falešné koleji. A pak bych měl být vděčný za každý pád a selhání. Nikdy nezáleží na vnějším úspěchu, ale vždy jde o to, zdali mne půst dělá člověkem citlivějším, laskavějším, milosrdnějším. Nesmím násilně "přecházet" své základní potřeby, nýbrž půst mě má naučit, jak s nimi lépe zacházet. Jak se dostat do harmonie se svým tělem a duší. Sám se sebou se sjednotím jen tehdy, když umím akceptovat, přijmout všechno, co je ve mně. Půst mi umožní poznat mnohé z toho, k čemu bych pouhým rozumováním nikdy nedošel. Půst uvolňuje struktury duše, prozařuje nitro a vynese na denní světlo mnohé myšlenky, které by jinak zůstaly skryty.

A úplně nakonec. Je třeba počítat s tím, že u některých lidí vyvolám svým postem **agresi**. Můj půst je znejistí a mohou jej cítit jako obžalobu. Není dobré nad tím mávnout rukou a říci si, "je to jejich problém". Pokud by půst byl prostředkem napětí, rozštěpení (*třeba mezi manželi*), pak je v něm něco nezdravého. Půst z nás má přece udělat lidi laskavější, vstřícnější, ohleduplnější. Proto má probíhat v skrytu, má změnit nás a nikoli být obžalobou těch kolem nás. Narážím-li při svém postu na nepochopení či agresí svých bližních, pak je moudřejší a laskavější si spíše uložit v jídle míru, než se okázale postit; najít si jinou formu zdrženlivosti, než dokazovat sobě a druhým, jak jsem dobrý. To by pak už nebyl pravý půst, protože v jeho středu bych byl já a ne Bůh. Půst nás má pro druhé a pro Boha otevírat a nikoli nás zabarikádovat v sobě samých.

Staří mniši říkali, že při své askezi nemáme dělat tolik hluku, jinak že to zaslechnou démoni a naši askezi zmaří. Tak moc nehulákejme.

Jiří Vojtěch Černý, převzato z: www.simeon.cz

ZÁPIS Z FARNÍ RADY

ze dne 31. 1. 2025

Přítomni: o. Vladimír, Petr Buzek, Tomáš Socha, Dominik David

Nátěr kostela sv. Kateřiny:

- Nátěr je **nutný**, protože naposledy byl kostel natřen v roce 2017.
- Cena za nátěr bude 298 200 Kč.
- Zkusíme požádat o dotaci z ORP Kopřivnice. Možnost pokrýt až 80 % nákladů.

Projekt fary:

- Probíhá jednání s projektantem. Máme připraven plán na budoucí rozvody elektřiny, vody, topení a vzduchotechniky.
- Nyní čekáme na architekta s dokončením podkladů pro stavební povolení a následnou přípravu dokumentace pro samotné provedení stavby.

Ubytování ukrajinských uprchlíků:

- Po domluvě s Ukrajinskými rodinami ubytovanými na faře se od května 2025 cena za pronájem zvedne. Konkrétně na 20 000 Kč + energie (8 000 menší jednotka a 12 000 Kč větší jednotka).
- Nájem uprchlíkům bude prodloužen opět na rok, tedy do konce dubna 2026.

Nová skautská klubovna:

- Skauti se vrátí v zadní části do přízemí fary, všechny podklady pro povolení jsou připraveny.
- Je potřeba dořešit úpravy, vybavení a elektrické topení v klubovně. Měla by tam být kuchyňka, zásuvky a světla. Záchod budou skauti využívat v průjezdu č.p. 2.
- Je třeba se sejít se skauty i divadelníky a projednat podmínky užívání klubovny.

Praskání kostela na boku od parkoviště:

- Až bude lepší počasí, Michal Dostál zjistí, zda bude nutná oprava a jak se provede.
- Kostel pracuje, věž stahuje kostel, což může být důvodem praskání.

Opravy interiéru farního kostela:

- Restaurátor Pan Bitner provedl ohledání hlavního oltáře a svatostánku. Farní rada rozhodla o podání žádosti o dotaci z programu Regenerace MPR a MPZ na restaurování svatostánku.
- Celková cena za opravu bude 1 146 475 Kč. Celých 100 % z částky by mělo být hrazeno z dotace. Farnost bude hradit jen neuznatelné náklady. V případě, že dotaci nezískáme, akce neproběhne.
- Oprava svatostánku musí být z technologických důvodů rozložena do 2 let.

Zvelebení pozemku nad amfiteátre:

- Byla možnost získat dotaci na zvelebení prostoru nad amfiteátre a zařízení odpočinkového místa pro občany Štramberka i turisty.
- Město neprojevalo o projekt velký zájem, technické služby přislíbily pomoc s údržbou stromů, keřů apod. Rozhodli jsme, že nebudeme nyní projekt realizovat, projekt opravy fary je nyní přednější.

Pronájem ubytování pro turisty (Náměstí č.p. 2):

- Stavební úpravy vyšly na 153 000 Kč. Doplnění vybavení na 283 000 Kč. Vše bylo realizováno a také již zapláceno v roce 2024. Kvalita ubytování v horním velkém apartmánu je nyní na výborné úrovni.
- Od srpna 2024 se vybralo 32 560 Kč, nabídka ubytování je propagována na internetu.
- Turistický apartmán, který je v přízemí, se nyní nebude pronajímat z důvodu přestavby koupelny a následné rekolaudace na byt.

Zapsal: Dominik David

ORGANIZACE ÚKLIDU V KOSTELE V ZÁVIŠICÍCH

Milí farníci, dlouhá léta se o úklid kostela staraly 3 nenápadné ženy, kterým velmi děkujeme a o kterých bude řeč ještě později. Nyní je na nás, abychom převzali žezlo a přiložili ruku k dílu.

Úklid před Vánocemi, Velikonocemi a před poutí zachováme hromadný, tak jako doposud. Udržovací pravidelný úklid pak rozdělíme mezi ty, kteří budou ochotní se zapojit. Z těch, kteří se zapojí, vytvoříme skupinky po 3-4 lidech, které se budou střídát po týdnu. V kostele i na farních webových stránkách bude rozpis na celý rok a každý bude znát své termíny. V každé skupině bude jeden hlavní komunikátor, který bude komunikační spojkou se skupinou, bude přebírat klíče apod.

Když se zapojíme všichni ve věku od 12 do 65 let, tak jsme schopni vytvořit minimálně 15 skupin, což znamená, že každý z nás by měl službu jen 3-4 ročně.

Praní prádla bude i nadále zajišťovat paní Jana Šustalová. Výzdobu květin nově zajišťuje Alžběta Sykalová.

Nejedná se o nic časově ani fyzicky náročného. Čím více se nás zapojí, tím méně budeme mít všichni práce.

Co je potřeba:

- vysát koberce a dle potřeby a míry znečištění i podlahu (každý týden),
- vynést odpadky z koše v sakristii,
- odházet sníh,
- poséct trávník,
- v případě potřeby zamést venkovní schodiště,
- v případě potřeby vyprat použité hadry.

Prosím zájemce, aby se zapsali do tabulky v kostele nebo telefonicky Karolíně Najzarové na tel. 739 940 604 do středy 05.03.2025. Poté vytvoříme skupiny a svoláme schůzku, na které všechny provedeme kostelem a ukážeme vše potřebné (kde se zapíná elektrina, kde jsou klíče, čisticí prostředky apod.)

MARIÁNSKÉ PRVNÍ SOBOTY A ZNOVUOBNOVENÍ ADORACÍ

Milí farníci, srdečně Vás zveme ke společnému slavení 5 po sobě jdoucích prvních sobot v měsíci od února do června do kostela v Závišicích. Rádi bychom těchto pět prvních sobot v měsíci obětovali pro Pannu Marii, pro záchranu hříšníků a pro mír na světě. Podmínkou těchto smírných pobožností prvních sobot je svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba růžence, 15 minut rozjímání nad tajemstvím růžence, úmysl a slavení všech 5 po sobě jdoucích prvních sobot se všemi náležitostmi.

Mše svaté v první soboty budou začínat v 7 hodin, od 6:40 možnost společného růžence a po mši svaté možnost společného 15minutového rozjímání.

Nově budou v Závišicích také adorace, které budou vždy ve čtvrtek před první sobotou po večerní mši svaté. Při adoracích bude možnost svaté zpovědi.

Termíny mší svatých a adorací:

Adorace s možností svaté zpovědi - čtvrtky 27.02., 03.04., 01.05. a 05.06.. V době zimního času je od 17 hodin mše, po které následuje adorace do 18:30, v době letního času pak bude v 18 hodin mše s adorací do 19:30.

Sobotní ranní mše - 01.03., 05.04., 03.05. a 07.06.

Ke slavení Mariánských prvních sobot je možné se zapojit kdykoliv.

Karolína Najzarová

FARNÍ KALENDÁŘ 2025

BŘEZEN

- 8. 3. Ministrantský děkanátní fotbalový turnaj – Příbor
- 30. 3. Mše svatá zaměřená na děti + farní kavárna
- 30. 3. Jarní tvoření – Závašice

DUBEN

- 27. 4. Mše svatá zaměřená na děti + farní kavárna

KVĚTEN

- 2. 5. Fulnek – **Den naděje děkanátů Nový Jičín a Bílovec**
– mše svatá s o. biskupem Martinem
- 4. 5. Mše svatá za hasiče s žehnáním nového hasičského auta
- 4. 5. Žehnání polím, loukám a zahradám – Závašice
- 23. 5. Noc kostelů – kostel sv. Cyrila a Metoděje – Závašice
- 25. 5. Pout' rodin ke sv. Zdislavě (mše svatá v kostele sv. Kateřiny)
+ mše svatá zaměřená na děti + farní kavárna
- 29. 5. Malá pout' ve Štramberku

ČERVEN

- 1. 6. Štramberská pout' – kostel sv. Jana Nepomuckého
- 8. 6. Svatodušní škvařenice – Závašice
- 21. 6. Farní den – farní zahrada
- 22. 6. Mše svatá zaměřená na děti
- 24. 6. Pout' kamenářů

ČERVENEC

- 5. 7. Závašická pout' sv. Cyrila a Metoděje
- 20. 7. nebo 27.7. - Pout' ke sv. Kryštofovi – žehnání řidičům
a dopravních prostředků – kostel sv. Kateřiny

SRPEN

- 10. 8. Pout' u kapličky v Pasekách v Závašicích

16. 8. Obecní Dožínky v Závěšicích
 17. 8. Děkovná mše svatá za úrodu v Závěšicích

ZÁŘÍ

21. 9. Výročí 90 let od posvěcení kostela v Závěšicích
 21. 9. Mše svatá zaměřená na děti
 28. 9. Svatováclavská Horová pouť

ŘÍJEN

18. 10. Pout' ke sv. Vendelínovi – kostel sv. Kateřiny
 19. 10. Mše svatá zaměřená na děti

LISTOPAD

16. 11. Pout' ke sv. Kateřině – kostel sv. Kateřiny
 23. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 28. 11. Adventní vyrábění v Závěšicích
 30. 11. Mše svatá zaměřená na děti + farní kavárna

PROSINEC

28. 12. Mše svatá zaměřená na děti – Svátek sv. Rodiny
 28. 12. Benefiční koncert – Česká mše vánoční

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závěšice
Na potřeby farnosti – 1/2025	8 885,- Kč	8 296,- Kč
Na potřeby farnosti – 2/2025	9 463,- Kč	7 830,- Kč
Diecézní sbírka – na biblický apoštolát	13 882,- Kč	9 548,- Kč
Diecézní sbírka – Halěř svatého Petra	13 473,- Kč	7 106,- Kč

Za vaše dary Pán Bůh zaplat'!

BENEFIČNÍ KONCERT

Štramberská RYBOVKA 2024 pomohla díky štědrosti všech dárců malému Mikuláškově Hrdličkovi neuvěřitelnou částkou **82 582 Kč**.

Ze srdce děkujeme všem, kteří se na koncertu podíleli a každému, kdo přispěl jakýmkoli příspěvkem.

Barbora Valná

POZVÁNKA DO CHRÁMOVÉHO SBORU

Chránový sbor zve do svých řad zájemce o sborový zpěv duchovní hudby. Zkoušíme každý čtvrtek od 19 hod. v místnosti nad sakristií. Případné dotazy zodpoví Pavel Hykel (pavel.hykel@centrum.cz).

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2025

Vážený Otče,

Tříkrálová sbírka 2025 je za námi, ale její duchovní poselství v nás zůstává. Nebyla to jen tradice, nebyla to jen mince v pokladniče – byla to oslava Boží lásky, která nás všechny spojuje, probouzí dobro v lidských srdcích a přináší světlo tam, kde je ho nejvíce potřeba.

Skrze dary a otevřená srdce všech zúčastněných jsme mohli letos zakusit něco výjimečného: rekordních **1 539 970 Kč** z fyzického koledování a celkově i s online koledováním **1 604 952 Kč!** Tyto dary nejsou jen čísla – jsou znamením živé víry, která se vyznačuje skutky milosrdenství. Každá koruna je projevem lásky, každá otevřená náruč je obrazem Kristovy blízkosti. A právě díky této velkorysosti můžeme pokračovat v pomoci nemocným, osamělým, seniorům a rodinám v těžkostech. Díky této sbírce můžeme být rukama, skrze něž se uskutečňuje Boží péči o ty, kdo ji nejvíce potřebují. Z hloubi srdce Vám děkujeme, za podporu a možnost umístit naši pokladničku v chrámu Božím i za šíření informace o Tříkrálové sbírce při bohoslužbách.

S pokorou však vnímáme, že čas plyne – mnozí naši dlouholetí koledníci, kteří po léta neúnavně nesli radostnou zvěst, pomalu předávají tuto štafetu dál. Proto Vás prosíme, Otče, o modlitby za budoucnost Tříkrálové sbírky, aby se v ní stále odrážela síla evangelia a aby se našli noví koledníci ochotní jít a přinášet požehnání do domovů lidí.

V tabulce vpravo jsou uvedeny výsledky pokladniček z fyzického koledování Tříkrálové sbírky v jednotlivých obcích a městech v oblasti našeho působení.

Výsledky všech předešlých ročníků, jako i další informace o této sbírce, jsou zveřejněny na našich internetových stránkách: www.charitakoprivnice.cz.

Další informace o částkách v jednotlivých kasičkách, o využití TKS, o plánovaném poděkování pro koledníky a jiné zajímavosti z Charity Kopřivnice jsou uvedeny na našich facebookových stránkách: [Charita Kopřivnice](#)

Obec	2025	
	Skupiny	Kč
Hájov	4	30 632
Hodslavice	15	78 461
Hostašovice	6	26 951
Kopřivnice	45	306 406
Libhošť	12	87 205
Lubina	22	114 966
Mořkov	15	107 632
Prchalov	1	9 483
Příbor	16	220 799
Rybí	14	95 360
Sedlnice	11	63 628
Skotnice	4	14 178
Štramberk	23	144 089
Veřovice	12	99 082
Závišice	10	67 070
Ženklaava	7	39 602
Životice	6	34 426
Celkem	223	1 539 970

Otče, z celého srdce Vám děkujeme za Vaši duchovní podporu, za modlitby i pomoc v této sbírce. Ať Vám Pán mnohonásobně oplácí Vaši péči o Boží lid a naplňuje Vás svou milostí. S přáním pokoje

Bc. Simona Přechová, DiS., ředitelka Charity Kopřivnice

NAPSAT POZDĚ JE LEPŠÍ NEŽ NIKDY

Ještě nedávno jsme měli dědečka na Středisku následné lůžkové péče v Koprivnici a chodili jsme za ním každý den na návštěvu. Viděli jsme ten smutek v očích těch, které nikdo nenavštíví. A zažili jsme, jak velkou radost mají babičky a dědečci, když jim 26. prosince přijdou zazpívat skauti. Velké díky všem děvčatům, které svůj volný čas darují druhým. Radostně zpívaly a nedaly na sobě znát, že pokoje jinak voní. Jeden dědeček po jejich odchodu vyjel na vozíčku na chodbu a podává mi Toffifee. Paní utíkejte a dejte to těm dětem! A né ať to sníte! Děvčata, jste úžasná!

Nejvyšší cností je konat dobro a nevědět o tom.

A to jsou skauti!

Ludmila Bajerová

JUBILEJNÍ ROK 2025

Proč vznikl Svatý rok?

Svatý rok nebo Jubilejní rok nebo také Milostivé léto je spojen se Starým zákonem. Ve Starém zákoně je obsažena idea Milostivého léta, které by se mělo konat jednou za 50 let. Spočívá v odpuštění dluhů a trestů za spáchané hříchy. Je v tom obsažena myšlenka, že vše, co člověk řeší, prožívá a získává na zemi, může být ziskem pro život věčný, ale také může být ztrátou, může člověka poškodit a spoutávat. Svatý rok nese v sobě poselství, že člověk je důležitější, než co získal nebo o co přišel. Nabízí člověku osvobození od minulosti a současných pout proto, aby mohl začít znova s jistotou nového začátku, která je ukotvená v Božím milosrdenství. Od roku 1450 se v katolické církvi Svatý rok koná pravidelně jednou za 25 let. Kromě řádných existují také mimořádná jubilea. Za velmi významné se považoval jubilejní rok 1933, který papež Pius XI. vyhlásil u příležitosti slaveného 1000. výročí jubilea vykoupení (Kristovy smrti a zmrtvýchvstání). O oslavách tohoto jubilea píše ve svém Deníčku také sv. Faustyna. Právě v souvislosti s tímto jubileem byl ve Vilně, v Ostré Bráně, poprvé veřejně vystaven obraz milosrdného Ježíše. Poslední mimořádný Svatý rok jsme prožívali v roce 2016, kdy se slavil Svatý rok milosrdenství.

P. Wojciech Zubkowicz SAC

Převzato z časopisu Apoštol Božího milosrdenství (4/2024)

Podmínky pro získání odpustků během Svatého roku 2025

Odpustky lze získat během Svatého roku, který začal 24. prosince 2025 a skončí 6. ledna 2026. Denně lze získat pouze jeden odpustek. Bude však možné získat i druhý odpustek tentýž den. Tento druhý odpustek bude však platný pouze pro duše v očistci. Odpustky bude možné získat za těchto podmínek:

NA POUTÍCH

- Věřící vykoná pout' (jednotlivě nebo ve skupině) na jedno z jubilejních svatých míst a tam se zúčastní mše svaté nebo bohoslužby slova, liturgie hodin, křížové cesty nebo odrecituje hymnus Akathistos nebo se zúčastní kající bohoslužby, zakončené individuální zpovědí.
- Nebo na jubilejním svatém místě věřící (jednotlivě nebo ve skupině) po přiměřeně dlouhou dobu bude slavit eucharistickou adoraci a rozjímat a na konci se pomodlí „Otče náš“, vyznání víry a modlitbu k Panně Marii.

KAM PUTOVAT:

Ve Svaté zemi: bazilika Hrobu Páně v Jeruzalémě, Narození Páně v Betlémě, Zvěstování Páně v Nazaretě.

V Římě bazilika: Sv. Petra ve Vatikánu, Nejsvětějšího Spasitele na Lateránu, Panny Marie Větší, sv. Pavla za hradbami a další.

V České republice: jsou v každé diecézi také místa, kde lze získat plnomocné odpustky (viz přehled na další straně).

Ti, kteří nemohou putovat:

(jako jsou především všechny klauzurované řeholnice a řeholníci, staří lidé, nemocní, vězni, jakož i ti, kteří v nemocnicích nebo jiných zařízeních poskytují nepřetržitou péči nemocným), získají jubilejní odpustky za stejných podmínek, pokud se duchovně spojí s přítomnými věřícími, zejména ve chvílích, kdy budou slova Svatého otce nebo diecézních biskupů přenášena sdělovacími prostředky, a pomodlí se doma, nebo tam, kde právě musí být (např. v kapli kláštera, v nemocnici, v pečovatelském domě, ve vězení...), modlitbu Otčenáš, Vyznání víry v jakékoli povolené formě a další modlitby v souladu s účelem Svatého roku a obětují své utrpení nebo těžkosti života.

Převzato z časopisu Apoštol Božího milosrdenství (4/2024)

Kostely, kde bude možné získat plnomocné odpustky v diecézích

Pražská arcidiecéze

- Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha, Praha
- Bazilika sv. Markéty, Praha-Břevnov
- Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Praha-Strahov
- Bazilika sv. Petra a Pavla, Praha-Vyšehrad
- Bazilika sv. Jakuba Staršího, Praha-Staré město
- Bazilika sv. Ludmily, Praha-Vinohrady
- Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Svátá Hora
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Stará Boleslav
- Kostel Navštívení Panny Marie, Hrádek u Vlašimi
- Klášterní kaple Navštívení Panny Marie, klášter Hájek u Červeného Újezda

Litoměřická diecéze

- Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích
- Bazilika Panny Marie Bolestné v Bohosudově
- Bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy v Jablonném v Podještědí
- Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Filipově
- Kostel Navštívení Panny Marie v Hejnicích
- Kostel Panny Marie Královny hor v Bozkově
- Kostel Navštívení Panny Marie a sv. Martina v Liběšicích u Žatce
- Kostel Navštívení Panny Marie v Horní Polici

Ostravsko-opavská diecéze

- Katedrála Božského Spasitele v Ostravě

- Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie v Opavě
- poutní kostel Panny Marie Pomocné na Maria Hilf u Zlatých Hor
- poutní kostel Panny Marie Bolestné a Povýšení svatého Kříže na Cvilíně u Krnova
- farní kostel Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Českém Těšíně
- farní kostel Nejsvětější Trojice ve Fulneku

Brněnská diecéze

- katedrála sv. Petra a Pavla v Brně
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou
- kostel sv. Anny v Žarošicích
- kostel Jména Panny Marie ve Křtinách
- kostel Panny Marie Bolestné ve Sloupu v Moravském krasu
- kostel Panny Marie Karmelské v Kostelním Vydrří
- kostel Navštívení Panny Marie v Hlubokých Mašůvkách

Olomoucká arcidiecéze

- v Olomouci
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně
- bazilika Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě
- poutní kostel Panny Marie Sněžné na Provodově
- poutní kostel Povýšení svatého Kříže na Kalvárii v Jaroměřicích

Českobudějovická diecéze

- katedrála svatého Mikuláše
- děkanský kostel sv. Jakuba v Prachaticích

- děkanský kostel sv. Václava v Sušici
- bazilika Navštívení Panny Marie v Milevsku
- poutní kostel Nejsvětější Trojice na Křemešníku
- poutní kostel Jména Panny Marie na Lomci
- poutní kostel Panny Marie Těšitelky na Dobré Vodě u Nových Hradů
- poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově

Plzeňská diecéze

- Klatovy, farní kostel Narození Panny Marie
- Chlum sv. Máří
- Katedrála sv. Bartoloměje, Plzeň

Královéhradecká diecéze

- Katedrála Svatého Ducha
- Kaple Zjevení Capelinha – Českomoravská Fatima, Koclířov
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie – Hora Matky Boží, Králíky
- Kostel Nanebevzetí Panny Marie (klášterní), Nová Paka
- Kostel Panny Marie Pomocné na Chlumku, Luže
- Kostel Narození Panny Marie (klášterní), Želiv
- celý areál (kaple Nejsvětější Trojice v klášteře, kaple Betlém,
- kostel Panny Marie), Rokole
- Kostel sv. Matouše, Deštné v Orlických Horách

NIC NEŽ DŮVĚRA

Výběr některých kapitol z Apoštolské exhortace *C'est la Confiance*

O důvěře v milosrdnou Boží lásku u příležitosti 150. výročí narození svaté Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře.

1. „C'est la confiance et rien que la confiance qui doit nous conduire á l'Amour“: Důvěra a nic než důvěra nás má přivést k Lásce“

2. Tato velmi silná slova svaté Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře říkají vše, vystihují genialitu její spirituality a stačila by jako odůvodnění toho, že byla prohlášena za učitelku církve. Jen důvěra, „nic než důvěra“, neexistuje žádná jiná cesta, kterou bychom mohli být přivedeni k Lásce, která nás obdarovává vším. Důvěrou se v našem životě rozlévá plamen milosti, evangelium se v nás stává tělem a mění nás ve žlaby, jimiž proudí milosrdenství k našim bratřím a sestřám.

3. Je to důvěra, která nás nese den co den a která nás udrží na nohou, když budeme stát v tváři v tvář Pánu, až nás k sobě zavolá: „Navečer tohoto života se před tebou objevím s prázdnýma rukama, neprosím totiž, Pane, abys počítal mé skutky. Všechna naše spravedlnost je v tvých očích poskvrněná. Chci se tedy přiodít tvou vlastní spravedlností a přijmout od tvé lásky navěky tebe samotného.“

39. „Když jsem uvažovala o tajemném těle církve, nepoznávala jsem se v žádném z údů, jak je popisuje sv. Pavel, nebo spíš jsem se chtěla poznat ve všech. Láska mi dala klíč k mému povolání. Pochopila jsem, že jestliže má Církev tělo složené z různých údů, nechybí jí ten nejpotřebnější, nejušlechtlejší, pochopila jsem, že Církev má Srdce a že toto Srdce hoří Láskou. Pochopila jsem, že jen Láska udržuje údy Církve v činnosti, že kdyby Láska pohasla, přestali by Apoštolové hlásat Evangelium, Mučedníci by se zdráhali prolít krev. Pochopila jsem, že LÁSKA V SOBĚ OBSAHUJE VŠECHNA POVOLÁNÍ, ŽE LÁSKA JE VŠECHNO, ŽE OBJÍMÁ VŠECHNY DOBY A VŠECHNA MÍSTA, JEDNÍM SLOVEM, ŽE JE VĚČNÁ. Tu jsem plná šílené radosti zvolala: Ježíši má Lásko, konečně jsem našla své

povolání, MÝM POVOLÁNÍM JE LÁSKA! Ano, našla jsem své místo v Církvi, a to místo, můj Bože, jsi mi dal ty, v srdci své matky Církve budu Láskou, tak budu vším a tak se uskuteční můj sen!!!

40. Není to srdce církve triumfalistické, je to srdce církve milující, pokorné a milosrdné. Terezička se nikdy nevyvyšuje nad ostatní, ale staví se na poslední místo spolu s Božím Synem, který se kvůli nám stal služebníkem, ponížil se a byl poslušný až k smrti na kříži (srov. Flp 2,7-8).

41. Toto objevení srdce církve je velkým světlem i dnes pro nás, abychom se nepohoršovali nad omezeními a slabostmi církve jako instituce, poznamenané nejasnostmi a hříchy, ale vstoupili do jejího srdce planoucího láskou, které bylo zažehnuto o Letnicích darem Ducha Svatého. Je to srdce, jehož oheň je rozněcován každým skutkem lásky. „Budu láskou“. To je Terezčina radikální volba, její závěrečné shrnutí, její nejosobnější duchovní identita.

52. Od nebe až po zem zůstává svatá Terezie od Dítěte Ježíše a Svaté Tváře v celé své „malé velikosti“ aktuální.

V době, která nás láká, abychom se uzavírali do ulity svých vlastních zájmů, nám Terezička ukazuje krásu toho, když se ze života stává dar.

V době ve, které převládají ty nej povrchnější potřeby, je svědkem evangelní radikality.

V době individualismu nám dává objevit hodnotu lásky, která se stává přímluvnou.

V době, kdy jsou lidé posedlí velikostí a novými formami moci, nám ukazuje cestu malosti.

V době, kdy je mnohými lidmi opovrhováno, nás učí kráse pečovat o druhé a být tu pro ně.

V době, která je složitá, nám může pomoci znovu objevit prostotu, absolutní prvenství lásky, důvěry a odevzdanosti a překonat

legalistickou či přespříliš etickou logiku, která plní křesťanský život předpisy a nařízeními a jako mráz spaluje radost z evangelia.

V době, která se stahuje do sebe a uzavírá se, nás Terezička vyzývá, abychom vyšli jako misionáři, uchvácení přitažlivostí Ježíše Krista a jeho evangelia.

53. Terezička půl druhého století po svém narození žije uprostřed putující církve, v srdci Božího lidu, více než kdy jindy. Jde s námi na naší pouti a koná dobro na zemi jak si tolik přála. Nejkrásnějším znamením její duchovní činnostnosti jsou nesčetné „růže“, které rozsypává, tedy milosti, které nám Bůh dává na její láskyplnou přímluvu, aby nás posilovaly na cestě životem.

Drahá svatá Terezičko,
Církev potřebuje, aby oplývala
barevností, vůní a radostí evangelia.

Sešli nám své růže!

Pomoz nám, abychom, jako ty,
vždy důvěřovali ve velikou lásku,
kterou k nám Bůh chová,
a tak každý den dokázali napodobovat
tvou malou cestu svatosti.

Dáno v Římě u svatého Jana v Lateráně 15. října, v den památky svaté Terezie z Avily, roku 2023, v jedenáctém roce mého pontifikátu.

František

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Křížová cesta pro rodiny s dětmi

Uskuteční se v neděli **23. března 2025 v 15 hodin**. Sraz je u kostela v Rybím. Délka trasy je cca 2,5 km.

Noční křížová cesta

Uskuteční se v noci ze Zeleného čtvrtku na Velký pátek. Sraz bude dne **17. dubna 2025 ve 22 hodin** u prvního zastavení křížové cesty (za novojičínským hřbitovem). Délka trasy je cca 9 km.

Doporučení pro řidiče. Zavezte své auto do Štramberka. Ve 21:47 hodin jede autobus ze zastávky Restaurace pod Bílou horou do Nového Jičina (zastávka Nový Jičín, staviva).

Žehnání polím, loukám a zahradám

V neděli odpoledne **4. května 2025** pojedje Závišicemi koňský povoz s panem farářem a kapelou. Chtěli bychom vyprosít Boží požehnání pro naši úrodu, ale i hudbou oslavit příchod jara. Kdo si bude přát, dostane posvěcený kříž, který si přenese do své zahrádky. Pojedeme-li kolem, rádi zastavíme i u VÁS!

Dejte vědět. Tel. 737 472 741

Plánovaná trasa:

1. **zahájení u kostela 14 hod.** (pak směr Štramberk)
2. zastávka – paní Stázka Poláchová
3. zastávka – pan Antonín Váňa
4. zastávka – pan Slávek Dostál
5. zastávka – pan Z. Vajda a T. Najzar

6. zastávka – paní Jaromíra Hajdová
7. zastávka – Sykalovi č. 359
8. zastávka – Navrátilovi (statek)
9. zastávka – paní Kuběnová Irena
10. zastávka – Gajduškovi č. 229
11. zastávka – Lichnovští, Krausovi
12. zastávka – Hanzelkovi (statek)
13. zastávka – Michálkovi (u lesa)
14. zastávka – Macháčkovi (Paseky pod kapličkou)
15. zastávka – Martin Lichnovský (kravín)
16. ukončení – Jiří Bajer (rozcestí Paseky)

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír Zelina, Ludmila Bajerová, Radka Buzková, Petr Buzek, Dominik David, Kamila Dostálová, Jaroslav Dostál, Pavel Hykel, Vojtěch Monsport, Karolína Najzarová, Václav Najzar, Ludmila Petrášová, Barbora Valná.

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 2. března 2025.

Další číslo vyjde předběžně v červnu 2025.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.d@centrum.cz.